

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 118

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 26 februarie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.317 din 2 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 1 și 2 și ale art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă.....	2-3	173.	Guvernului nr. 27/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul..... 9-10
Decizia nr. 1.318 din 2 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri și ale art. 86 ¹ din Codul de procedură penală	3-5	174.	— Hotărâre pentru modificarea art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1.719/2008 privind organizarea și funcționarea Ministerului Turismului 10
Decizia nr. 1.319 din 2 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	5-6	175.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 11/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale..... 11-13
Decizia nr. 1.320 din 2 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 din Codul de procedură civilă	6-7	175.	— Hotărâre privind numirea reprezentanților Guvernului în Consiliul Economic și Social 14
Decizia nr. 94 din 20 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și art. 14 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	8-9	DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU	
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
10. — Ordonanță de urgență privind prorogarea termenului prevăzut la art. IV din Ordonanța		245.	— Decizie pentru numirea domnului Dumitru Nancu în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Agenției pentru Implementarea Proiectelor și Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii 15
		274.	— Decizie pentru numirea domnului Valentin Mocanu în funcția de secretar de stat la Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale 15
		275.	— Decizie privind promovarea temporară a domnului Gheorghe Nastasia în funcția publică de secretar general al Ministerului Turismului 16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.317

din 2 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 1 și 2 și ale art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 1 și 2 și ale art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mont Impex” — S.R.L. din Sinaia în Dosarul nr. 1.089/310/2008 al Tribunalului Prahova — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 647 din 18 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.089/310/2008, **Tribunalul Prahova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 1 și 2 și ale art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mont Impex” — S.R.L. din Sinaia.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16, 20, 21, 24 și 53 din Constituție, precum și ale art. 6, 13, 17 și 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece procedura de judecare a cererii de recuzare nu este contradictorie, astfel că partea care a cerut recuzarea nu are posibilitatea să-și susțină cererea și să-și apere interesele.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Tribunalul Prahova — Secția civilă consideră excepția neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. Invocă, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând Decizia nr. 647 din 18 iunie 2008, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 31 alin. 1 și 2 și ale art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă.

Textele criticate au următorul conținut:

— Art. 31 alin. 1 și 2: *„Instanța decide asupra recuzării, în camera de consiliu, fără prezența părților și ascultând pe judecătorul recuzat.*

Nu se admite interogatoriul sau jurământul ca mijloc de dovadă a motivelor de recuzare.”;

— Art. 34 alin. 2: *„Încheierea prin care s-a respins recuzarea se poate ataca numai odată cu fondul.”*

În susținerea neconstituționalității textelor de lege criticate sunt invocate următoarele dispoziții constituționale: art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la prioritatea reglementărilor internaționale privind drepturile omului în cazul în care există neconcordanțe între acestea și reglementările interne, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

De asemenea, în susținerea excepției sunt invocate și dispozițiile art. 6, 13, 14 și 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 31 și 34 din Codul de procedură civilă au mai fost supuse controlului de constituționalitate într-o cauză în care criticile de neconstituționalitate vizau încălcarea aceluiași dispoziții constituționale și din actele internaționale ca și în cauza de față.

Astfel, prin Decizia nr. 547 din 18 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.030 din 21 noiembrie 2005, Curtea a reținut că judecarea cererii de recuzare nu vizează fondul cauzei și nu presupune în mod necesar dezbateri contradictorii, instanța pronunțând în ședință publică o încheiere asupra recuzării, prin această reglementare legiuitorul având în vedere instituirea unei proceduri simple și operative de soluționare a acestei cereri. Încheierea prin care s-a respins recuzarea se poate ataca odată cu fondul, instanța de control judiciar urmând a reface toate actele și dovezile administrate la prima instanță, atunci când constată că cererea de recuzare a fost pe nedrept respinsă. Totodată, Curtea a arătat că cererea de recuzare nu constituie o acțiune de sine stătătoare, având ca obiect realizarea sau recunoașterea unui drept subiectiv al autorului cererii, ci o procedură integrată procesului în curs de judecată, al cărei scop este tocmai asigurarea desfășurării normale a judecății, iar nu împiedicarea

accesului la justiție. Tocmai în considerarea acestui principiu constituțional, consacrat de prevederile art. 21 din Legea fundamentală, legiuitorul a prevăzut posibilitatea atacării numai odată cu fondul a încheierii prin care s-a respins cererea de recuzare, spre deosebire de încheierile prin care se încuviințează sau se respinge abținerea, precum și de aceea prin care se încuviințează recuzarea, care nu sunt supuse niciunei căi de atac.

Cât privește celelalte critici de neconstituționalitate, Curtea a constatat că și acestea sunt neîntemeiate, deoarece judecarea cererii de recuzare nu vizează fondul cauzei și nu presupune în mod necesar dezbateri contradictorii.

Neintervenind elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 1 și 2 și ale art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mont Impex” — S.R.L. din Sinaia în Dosarul nr. 1.089/310/2008 al Tribunalului Prahova — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.318

din 2 decembrie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 din Legea nr. 143/2000
privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri și ale art. 86¹
din Codul de procedură penală**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri și ale art. 86¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Constantin Cristescu în Dosarul nr. 5.724/1/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 2.432 din 9 iulie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.724/1/2008, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri și ale art. 86¹ din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Constantin Cristescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16, 20, 21, 24, 26 și 53 din Constituția României și ale art. 4, 6, 8, 13 și 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece nu au fost instituite garanții de moralitate a colaboratorilor poliției și a martorilor cărora li s-a atribuit o altă identitate, ceea ce poate avea ca efect denaturarea adevărului și imposibilitatea inculpaților de a se apăra în mod adecvat.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală consideră excepția neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând Decizia nr. 2.432 din 9 iulie 2008, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 22 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 362 din 3 august 2000, cu modificările și completările ulterioare, și prevederile art. 86¹, cu denumirea marginală „Protecția datelor de identificare a martorului”, din Codul de procedură penală.

Textele criticate au următorul conținut:

— Art. 22 din Legea nr. 143/2000: „(1) *Polițiștii din formațiunile de specialitate, care acționează ca investigatori acoperiți, precum și colaboratorii acestora pot procura droguri, substanțe chimice, esențiale și precursori, cu autorizarea prealabilă a procurorului, în vederea descoperirii activităților infracționale și a identificării persoanelor implicate în astfel de activități.*

(2) *Actele încheiate de polițiștii și colaboratorii acestora, prevăzuți la alin. (1), pot constitui mijloace de probă.”;*

— Art. 86¹ din Codul de procedură penală: „*Dacă există probe sau indicii temeinice că prin declararea identității reale a martorului sau a localității acestuia de domiciliu ori de reședință ar fi periclitată viața, integritatea corporală sau libertatea lui ori a altei persoane, martorului i se poate încuviința să nu declare aceste date, atribuindu-i-se o altă identitate sub care urmează să apară în fața organului judiciar.*

Această măsură poate fi dispusă de către procuror în cursul urmăririi penale, iar în cursul judecății de instanță, la cererea motivată a procurorului, a martorului sau a oricărei alte persoane îndreptățite.

Datele despre identitatea reală a martorului se consemnează într-un proces-verbal, care va fi păstrat, la sediul parchetului care a efectuat sau a supravegheat efectuarea urmăririi penale ori, după caz, la sediul instanței, într-un loc special, în plic sigilat, în condiții de maximă siguranță. Procesul-verbal va fi semnat de cel care a înaintat cererea, precum și de cei care au dispus măsura.

Documentele privind identitatea reală a martorului vor fi prezentate procurorului sau, după caz, completului de judecată, în condiții de strictă confidențialitate.

În toate cazurile, documentele privind identitatea reală a martorului vor fi introduse în dosarul penal numai după ce procurorul, prin ordonanță sau, după caz, instanța, prin încheiere, a constatat că a dispărut pericolul care a determinat luarea măsurilor de protecție a martorului.

Declarațiile martorilor cărora li s-a atribuit o altă identitate, redate în procesul-verbal al procurorului potrivit art. 86² alin. 5, precum și declarația martorului, consemnată în cursul judecății și semnată de procurorul care a fost prezent la ascultarea martorului și de președintele completului de judecată, potrivit art. 86² alin. 6 teza I, pot servi la aflarea adevărului numai în măsura în care sunt coroborate cu fapte și împrejurări ce rezultă din ansamblul probelor existente în cauză.

Pot fi audiați ca martori cărora li s-a atribuit o altă identitate și investigatorii sub acoperire.

Dispozițiile prevăzute în alin. 1—6 se aplică și experților.”

În susținerea neconstituționalității textelor de lege criticate sunt invocate următoarele dispoziții constituționale: art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la prioritatea reglementărilor internaționale privind drepturile omului în cazul în care există neconcordanțe între acestea și reglementările interne, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 26 referitor la viața intimă, familială și privată și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

De asemenea, în susținerea excepției sunt invocate și dispozițiile art. 6, 8, 13 și 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile de lege criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași dispoziții constituționale ca și cele invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 193 din 27 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 24 mai 2004, Decizia nr. 11 din 9 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 5 februarie 2007, și Decizia nr. 1.068 din 14 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 769 din 17 noiembrie 2008, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 86¹ din Codul de procedură penală și ale art. 22 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, reținând în esență că prevederile de lege supuse criticii de neconstituționalitate reprezintă o concretizare a dispozițiilor constituționale, deoarece necesitatea asigurării protecției datelor de identificare a martorului determină restrângerea prin lege a dreptului la apărare al persoanei supuse acuzării. Această măsură este impusă de necesitatea asigurării, pentru martor, precum și pentru ceilalți cetățeni care ar fi expuși prin declararea identității reale a martorului, a dreptului la viață, la integritate fizică și libertate individuală, valori supreme și garantate în statul român de drept, în conformitate cu dispozițiile art. 1 alin. (3) din Constituție. Restrângerea dreptului la apărare este proporțională cu situația care a determinat-o, realizându-se numai dacă sunt probe sau indicii temeinice că prin declararea identității reale a martorului sau a localității acestuia de domiciliu ori de reședință ar fi periclitată drepturile și libertățile menționate, și nu încalcă acest drept, contrar celor susținute de autorii excepției. Totodată, Curtea a mai reținut că această problemă a fost examinată și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, în jurisprudența sa, a statuat că se admit excepții de la principiul potrivit căruia elementele de probă trebuie produse în fața acuzatului în ședință publică, în vederea unei dezbateri în contradictoriu. Aceasta însă, sub rezerva respectării drepturilor apărării, care impun, ca regulă generală, să se asigure acuzatului, la unul sau la altul dintre stadiile procedurii, o ocazie adecvată și suficientă de a contesta o mărturie în acuzare și de a interoga autorul mărturiei, și cu respectarea condiției ca, în ipoteza în care de-a lungul întregii proceduri acuzatului nu i s-a acordat posibilitatea de a chestiona martorul și de a combate mărturia acestuia, hotărârea de condamnare să nu se întemeieze în totalitate sau în mod determinant pe această mărturie (*Cauza Kostovski contra Olandei, 1989*).

În ceea ce privește dispozițiile art. 22 alin. (2) din Legea nr. 143/2000, Curtea a constatat că autorul excepției de neconstituționalitate nu arată în ce mod aceste prevederi încalcă dispozițiile constituționale, principala sa critică referindu-se la lipsa posibilității inculpaților de a cunoaște identitatea martorilor sub acoperire.

Aceste considerente, cât și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri și ale art. 86¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Constantin Cristescu în Dosarul nr. 5.724/1/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.319

din 2 decembrie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 146/1997
privind taxele judiciare de timbru**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Ana Cristina Nițescu, prin reprezentant legal Maria Igiescu, în Dosarul nr. 942/3/2008 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 943/2/2008, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 146/1997**

privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Ana Cristina Nițescu, prin reprezentant legal Maria Igiescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16 și art. 21 alin. (3) din Constituție, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece instituie obligația de a se plăti taxă de timbru pentru acțiunile civile îndreptate împotriva magistraților.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă consideră excepția neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate nu contravin normelor constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare.

Autorul excepției consideră că actul normativ criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Ana Cristina Nițescu, prin reprezentant legal Maria Igiescu, în Dosarul nr. 942/3/2008 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.320

din 2 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Drăgan Company” — S.R.L. în Dosarul nr. 110/1.371/2008 al Tribunalului Comercial Mureș.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că Legea nr. 146/1997 a fost examinată în repetate rânduri pe calea controlului de constituționalitate *a posteriori* și prin raportare la normele constituționale și internaționale invocate în cauza de față. De exemplu, prin Decizia nr. 494 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 19 iunie 2008, Curtea, soluționând excepția de neconstituționalitate, a reținut, pentru argumentele acolo expuse, că prevederile Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru nu contravin dispozițiilor art. 16 și 21 din Constituție, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 110/1.371/2008, **Tribunalul Comercial Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Drăgan Company” — S.R.L.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 21 și art. 148 alin. (2) din Constituție, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece procedura ordonanței președințiale pe care o reglementează nu permite administrarea probei cu martori, esențială în soluționarea cauzei.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Tribunalul Comercial Mureș consideră excepția neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 581 din Codul de procedură civilă, cu următoarea redactare: *„Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.*

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Drăgan Company” — S.R.L. în Dosarul nr. 110/1.371/2008 al Tribunalului Comercial Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Cererea de ordonanță președințială se va introduce la instanța competentă să se pronunțe asupra fondului dreptului.

Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecată asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

Ordonanța este vremelnică și executorie. Instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea unui termen.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Asupra constituționalității art. 581 din Codul de procedură civilă Curtea s-a pronunțat în repetate rânduri cu referire la aceleași texte constituționale invocate și în cauza de față. Astfel, prin Decizia nr. 31 din 15 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115 din 13 februarie 2008, Decizia nr. 657 din 10 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008, și Decizia nr. 799 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 7 august 2008, Curtea a decis că prevederile de lege criticate instituie o procedură specială potrivit căreia instanța de judecată poate dispune, prin ordonanță președințială, luarea unor măsuri cu caracter vremelnic a căror urgență este justificată de necesitatea evitării prejudicierii unor drepturi sau interese legitime. Totodată, Curtea a constatat că prin procedura de urgență instituită de art. 581 din Codul de procedură civilă nu numai că nu se aduce vreo îngrădire dreptului persoanei la apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, ci, dimpotrivă, se creează posibilitatea pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a reconsidera jurisprudența Curții Constituționale, soluția și considerentele acestei decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,

Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 94
din 20 ianuarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și art. 14 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și art. 14 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Jili Import Export Company” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 6.934/94/CV/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca fiind neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 6.934/94/CV/2007, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și art. 14 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Jili Import Export Company” — S.R.L. din București cu ocazia soluționării cererii de recurs formulate împotriva Sentinței civile nr. 6.108 din 27 noiembrie 2007, pronunțată de Judecătoria Buftea într-o cauză având ca obiect anularea unui proces-verbal de contravenție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că textele de lege criticate contravin prevederilor art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție și celor ale art. 1 paragraful 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale și nu respectă principiul proporționalității consacrat de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. În esență, arată că dispozițiile de lege criticate „sunt lipsite de precizie și claritate, neîndeplinind criteriul de calitate prevăzut de Convenția Europeană a Drepturilor Omului în înțelesul dat de practica jurisprudențială a Curții Europene, în sensul de a fi «suficient de accesibile și precise încât să înlăture orice risc de arbitrar, astfel încât cetățeanul să poată avea o indicare precisă asupra normelor aplicabile într-o anumită situație.» (Cauza *Silver și alții contra Regatului Unit*, 1983)”

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 lit. b) și art. 14 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

Art. 10 lit. b): „*Constituie contravenții următoarele fapte dacă, potrivit legii penale, nu sunt considerate infracțiuni: [...]*

b) neîndeplinirea obligației agenților economici de a se dota și de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale avizate conform art. 5 alin. (2), la termenele stabilite la art. 6, cu excepția prevăzută la art. 1 alin. (4), neemiterea bonului fiscal pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate ori emiterea de bonuri cu o valoare inferioară celei reale, precum și nereintroducerea datelor înscrise pe rola jurnal privind tranzacțiile efectuate de la ultima închidere zilnică până în momentul ștergerii memoriei operative;”

Art. 14 alin. (1): „*Neîndeplinirea obligației agenților economici prevăzuți la art. 1 de a se dota cu aparate de marcat electronice fiscale la termenele prevăzute la art. 6 atrage și suspendarea activității unității până la momentul înlăturării cauzelor care au generat aceasta.”*

Prevederile considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție privind dreptul de proprietate privată și cele ale art. 1 paragraful 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale referitoare la protecția proprietății. De asemenea, autorul excepției susține că textele de lege criticate nu respectă nici principiul proporționalității consacrat de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate sunt redactate cu precizie și claritate, fiind suficient de accesibile încât să permită reglarea conduitei celor interesați, în cuprinsul lor fiind utilizate

formule adecvate în raport cu normele constituționale și convenționale invocate.

Pe această linie de interpretare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a admis că, datorită caracterului de generalitate al legilor și în scopul evitării unei rigidități excesive, redactarea acestora nu poate avea o precizie absolută (*Cauza Cantoni contra Franței, 1996*).

Astfel, rămâne în sarcina judecătorilor ca, în cadrul actului de justiție pe care îl înfăptuiesc, să decidă cu privire la interpretarea și aplicarea acelor norme legale.

De altfel, Curtea Constituțională a stabilit, în mod constant, în jurisprudența sa că aplicarea și executarea unor sancțiuni pecuniare, inclusiv a măsurii confiscării unor bunuri sau valori,

cu toate că determină în mod direct diminuarea patrimoniului celui sancționat, nu încalcă dispozițiile constituționale privind ocrotirea proprietății private, întrucât sunt consecința unor încălcări ale legii. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 56 din 13 aprilie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 20 mai 1999. De asemenea, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 91 din 7 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 21 februarie 2006, că art. 14 din ordonanță este justificat de imperativul protejării interesului social și al ordinii de drept prin adoptarea unor măsuri specifice de preîntâmpinare și sancționare a faptelor care generează sau ar putea genera fenomene economice negative, cum ar fi evaziunea fiscală.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și art. 14 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Jili Import Export Company” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 6.934/94/CV/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind prorogarea termenului prevăzut la art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 27/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul

Situația extraordinară prevăzută de art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată, constă în faptul că aplicarea actului normativ la termenul inițial prevăzut în Ordonanța Guvernului nr. 27/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul va conduce la apariția unei situații conflictuale între autoritățile publice și investitori, cu grave consecințe economice.

În prezent, există în țară câteva mii de documentații de urbanism pe circuitul de avizare și aprobare, documentații inițiate de investitori privați, persoane fizice sau juridice interesate, elaborate în baza unor certificate de urbanism sau a unor avize tehnice de urbanism emise de primării sau consilii județene anterior datei apariției Ordonanței Guvernului nr. 27/2008. Aceste documentații se află în diverse etape procedurale, unele aflându-se inclusiv în procedura de dezbatere publică a proiectului de hotărâre a consiliului local sau județean de aprobare.

În cazul în care Ordonanța Guvernului nr. 27/2008 intră în vigoare la termenul prevăzut inițial, toți acești investitori nu vor mai putea înainta consiliilor locale spre aprobare planurile urbanistice avizate, pentru care au cheltuit sume importante cu elaborarea studiilor de fundamentare, a documentațiilor propriu-zise, a avizelor, a evaluărilor de mediu etc., și vor pierde toți banii investiți. De asemenea, o serie de investitori au obținut credite pentru dezvoltarea proiectelor, iar în această situație nu vor mai putea realiza investițiile și înapoia creditele.

Menționăm că este vorba atât de investitori importanți, care pot realiza obiective ce pot crea noi locuri de muncă atât de necesare în actualul context de criză economică, cât și de simpli cetățeni din mediul urban sau rural, care au făcut eforturi financiare pentru efectuarea demersurilor de obținere a tuturor avizelor și aprobărilor necesare autorizării, existând riscul ca toți acești investitori vătămați în drepturile lor să se îndrepte în justiție împotriva autorităților publice.

Având în vedere că, în temeiul dispozițiilor art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 27/2008, actul normativ menționat intră deplin în vigoare la data de 28 februarie 2009,

ținând cont de actuala situație economică internațională, în contextul în care România este în competiție cu celelalte țări din Europa pentru atragerea de capital, și de faptul că este imperios necesar să se creeze un climat investițional stabil și să se evite orice măsură neatractivă care ar putea îndepărta investitorii,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Termenul prevăzut la art. IV din Ordonanța urbanismul, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, Guvernului nr. 27/2008 pentru modificarea și completarea nr. 628 din 29 august 2008, se prorogă până la data de Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și 30 aprilie 2009.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul dezvoltării regionale și locuinței,
Vasile Blaga

București, 25 februarie 2009.
Nr. 10.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1.719/2008 privind organizarea și funcționarea Ministerului Turismului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Articolul 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1.719/2008 privind organizarea și funcționarea Ministerului Turismului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 6 ianuarie 2009, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Ministerul Turismului are sediul principal în municipiul București, bd. Dinicu Golescu nr. 38, și alte spații necesare desfășurării activității situate în municipiul București, Piața Victoriei nr. 1.”

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul turismului,
Elena Gabriela Udrea

București, 25 februarie 2009.
Nr. 173.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 11/2009
privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 11/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 41 din 23 ianuarie 2009, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3 alineatul (1), după punctul 26 se introduc 5 noi puncte, punctele 26¹—26⁵, cu următorul cuprins:

„26¹. coordonează dialogul social la nivel național;

26². pregătește, elaborează, negociază și urmărește încheierea înțelegerilor cu partenerii sociali reprezentativi la nivel național, potrivit legii;

26³. inițiază, coordonează și urmărește realizarea programelor de dezvoltare a relațiilor de parteneriat social în colaborare cu autoritățile administrației publice centrale și locale, patronatele, sindicatele și alte structuri ale societății civile organizate, precum și cu organisme și instituții internaționale în domeniu;

26⁴. asigură coordonarea metodologică și monitorizarea comisiilor consultative de dialog social, înființate prin Hotărârea Guvernului nr. 314/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea comisiilor de dialog social în cadrul unor ministere și al prefecturilor, cu modificările și completările ulterioare;

26⁵. informează Guvernul cu privire la solicitările formulate de partenerii sociali — sindicate, patronate — în vederea analizării posibilității soluționării lor.”

2. La articolul 13, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Ministrul muncii, familiei și protecției sociale este ajutat în activitatea de conducere a ministerului de 5 secretari de stat, numiți prin decizie a primului-ministru.”

3. La articolul 19, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) Numărul maxim de posturi pentru aparatul de lucru al Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale este de 452 de posturi finanțate de la bugetul de stat, inclusiv consilierii pentru afaceri europene și exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului ministrului.”

4. Anexele nr. 1 și 3 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

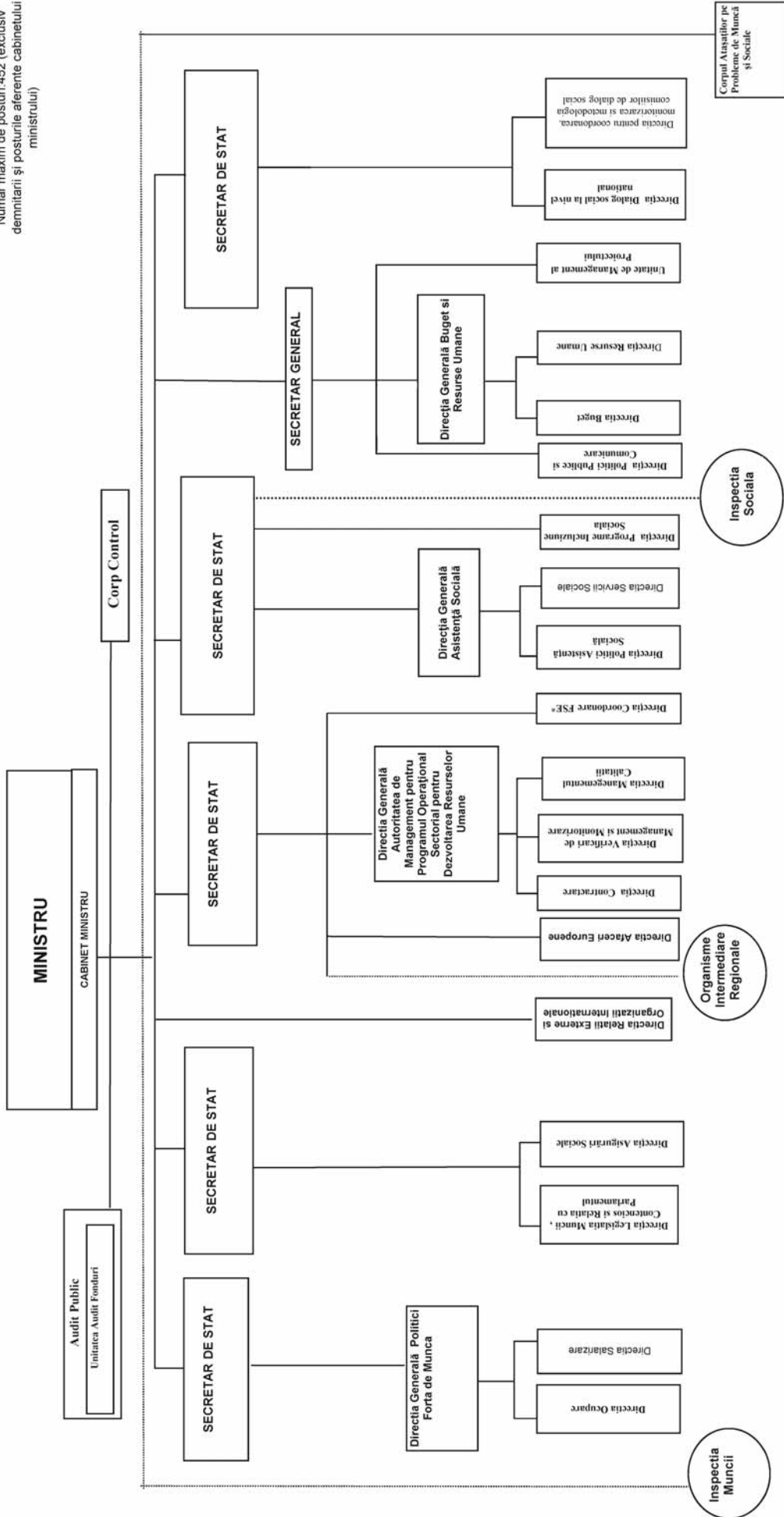
Art. II. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 296/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Departamentului pentru Dialog Social, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 325 din 18 aprilie 2005.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Marian Sârbu
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale**

Număr maxim de posturi: 452 (exclusiv demnitari și posturile aferente cabinetului ministrului)

*) indeplineste functia Sef de Misiune FSE

1) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

PARCUL NORMAL
de mijloace de transport și consumul lunar de carburanți
pentru Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale și instituțiile din subordine

Nr. crt.	Denumirea instituției	Tipul mijlocului de transport	Parcul normal	Consumul lunar de carburanți — litri lună/ mijloc de transport —
1.	Administrația centrală a Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale	autoturism	— cabinet ministru — 1 — cabinet secretar de stat — 5 — cabinet secretar general — 1 — parc comun — 5*)	400 300 300 300
2.	Direcțiile de muncă și protecție socială teritoriale	autoturism	câte unu pentru fiecare direcție județeană și două pentru cea a municipiului București	250
3.	Organismele intermediare regionale pentru Programul operațional sectorial „Dezvoltarea Resurselor Umane”	autoturism	— câte două pentru fiecare organism	250
4.	Agenția Națională pentru Prestații Sociale	autoturism	— aparat central — 4 — agenții teritoriale de prestații sociale — 43 (câte unu pentru fiecare agenție județeană și două pentru cea a municipiului București)	300 250
5.	Agenția Națională pentru Protecția Familiei	autoturism	2	300
6.	Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați	autoturism	2	300
7.	Centrul de Informare și Consultanță pentru Familie	autoturism	1	250
8.	Centrul — Pilot de Asistență și Protecție a Victimelor Violenței în Familie	autosalvare	1	250
9.	Revista „Obiectiv”	— autofurgonetă — autoturism — autovehicul pentru transport de marfă și persoane	1 1 1	350 300 350

*) Din care două autoturisme achiziționate din fonduri comunitare de preaderare destinate activităților specifice Autorității de management pentru Programul operațional sectorial „Dezvoltarea Resurselor Umane”.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind numirea reprezentanților Guvernului în Consiliul Economic și Social

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 13 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 109/1997 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează mandatul membrilor Consiliului Economic și Social numiți prin Hotărârea Guvernului nr. 1.478/2006 privind numirea reprezentanților Guvernului în Consiliul Economic și Social, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Se numesc ca membri în Consiliul Economic și Social reprezentanții Guvernului prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 1.478/2006 privind numirea reprezentanților Guvernului în Consiliul Economic și Social, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 883 din 30 octombrie 2006, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Marian Sârbu

București, 25 februarie 2009.
Nr. 175.

ANEXĂ

LISTA
cuprinzând membrii numiți de Guvern în Consiliul Economic și Social

1. Valentin Mocanu — Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale
2. Cătălin Vrabie — Ministerul Administrației și Internelor
3. Augustin Mitu — Ministerul Educației, Cercetării și Inovării
4. Cristian Anton Irimie — Ministerul Sănătății
5. GrațIELA Denisa Iordache — Ministerul Finanțelor Publice
6. Octavian-Virgiliu Ojog — Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești
7. Gheorghe Marin — Ministerul Întreprinderilor Mici și Mijlocii, Comerțului și Mediului de Afaceri
8. Marian Hoinaru — Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale
9. Constantin Axinia — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii
10. Constantin Claudiu Stafie — Ministerul Economiei
11. Doru Laurian Bădulescu — Ministerul Mediului
12. Marius Constantin Fecioru — Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale
13. Mihai Constantin Șeitan — consilier de Stat
14. Ion Ghizdeanu — Comisia Națională de Prognoză
15. Constantin Zorilă — Secretariatul General al Guvernului

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE**

**pentru numirea domnului Dumitru Nancu în funcția
de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat,
al Agenției pentru Implementarea Proiectelor
și Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 5 alin. (5) și (6) din Hotărârea Guvernului nr. 65/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției pentru Implementarea Proiectelor și Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Dumitru Nancu se numește în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Agenției pentru Implementarea Proiectelor și Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC Contrasemnează:Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Cătălin Ovidiu Baba

București, 25 februarie 2009.
Nr. 245.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE**

**pentru numirea domnului Valentin Mocanu în funcția
de secretar de stat la Ministerul Muncii, Familiei
și Protecției Sociale**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Valentin Mocanu se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC Contrasemnează:Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Cătălin Ovidiu Baba

București, 25 februarie 2009.
Nr. 274.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL-MINISTRU****D E C I Z I E****privind promovarea temporară a domnului Gheorghe Nastasia
în funcția publică de secretar general
al Ministerului Turismului**

Având în vedere Avizul favorabil nr. 1.883.159 din 20 februarie 2009 al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, pentru exercitarea de către domnul Gheorghe Nastasia, cu caracter temporar, a funcției publice de secretar general al Ministerului Turismului,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 89 alin. (2) și art. 92 alin. (2) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Gheorghe Nastasia se promovează temporar în funcția publică de secretar general al Ministerului Turismului.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Cătălin Ovidiu Baba

București, 25 februarie 2009.
Nr. 275.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 428409